

Впрочемъ повелѣвамъ ви сега да го дочакате и посрѣщнете съ приличнѣ-тъ честь на негово-то достойнство.“

Съ таково царско прѣдписаніе стигна Св. Атанасій въ Александріѣ, дѣто сѣ пріе радостно отъ всичкыя православный съборъ. А онѣа, що бѣхъ отъ Аріанско-то пѣстовѣріе, като сѣ прикнрахъ дрѣжескы, изново начинахъ да клеветатъ С-го и да повдигатъ мзлава и смѣщеніа; най първо дѣмахъ, че той беззаконно и по своѣхъ волѣхъ, влази въ черквѣ-тъ, защо безъ да сѣ разкере съборно, врыша сѣ на прѣстола. Послѣ измислихъ да го обвинятъ зарадъ еднѣ намѣреннѣ мъртвѣ рѣкѣ, като раздадохъ слѣхъ изъ народа че ужь тѣ была на нѣкого си клирика по нма Арсеній, на кого-то Атанасій съ нѣкаквѣ си дяволщина отсѣкалъ рѣкѣ-тъ за да прави съ неѣ магіѣ. Брази-тѣ овадихъ за това дори и на царѣ, кого-то молахъ въ часа да испрати С-го на вѣчно заточеніе. Изъ царѣ-тъ като неповѣрва изведнѣжъ, заповѣда скоро да сѣ испита истинѣ-тъ и тогава Ат. законно да сѣ отсѣди. И тѣй царѣ-тъ провожда едного отъ